

takke de partier og medlemmer af PØU, som har været opmærksomme på problemet og har skrevet tillægsbetænkningen. Det er præcis et udtryk for, at det jo ikke bare er et spørgsmål om grundloven og jura; det er et spørgsmål om politisk magt, man forsøger at lægge ind i lovforslagene. Man forsøger at afskærme det danske enhedsriges magt, og sproget er et eksempel.

Jeg er fuldstændig enig med hr. Frank Aaen i, at det da må være færingernes egen afgørelse, hvordan man ønsker sprogforholdet. Der er jo ikke nogen, der har noget imod dansk på Færøerne, så det er en fuldstændig unødvendig måde at hævde sin magt på i denne sag. Men det viser også, at den meget grundige behandling i PØU har flyttet nogle ting, og det er derfor, jeg siger, at havde vi haft nogle måneder mere, tror jeg, vi alle sammen ville have været enige om, at disse lovforslag slet ikke burde gælde for Færøerne.

Anfinn Kallsberg (FF):

Jeg er faktisk enig med hr. Niels Helveg Petersen, der sagde, at hr. Høgni Hoydal burde være glad for dette forslag.

Hr. Høgni Hoydal har jo indrømmet, at efter at forhandlingerne om selvstændighed for Færøerne sluttede i 2000 – dengang var hr. Høgni Hoydal vicelagmand og jeg selv lagmand – var vi på Færøerne enige om, at nu var der ét at gøre, og det var at overtage alle de områder, som vi kunne ifølge gældende lov, dvs. hjemmestyrelsen – at tømme hjemmestyrelsen, som vi sagde.

Kl. 10.10

Men vi blev meget hurtigt klar over, at der var nogle vanskeligheder, for hjemmestyrelsen var ikke tilstrækkelig i så henseende. F.eks. kunne vi ifølge hjemmestyrelsen overtage politiet, men ikke anklagemyndigheden. Vi kunne ikke overtage retsvæsenet, vi kunne ikke overtage familie- og arveretten, ja, sågar heller ikke medieansvarsloven, og derfor blev vi i stedet enige om, at man i hvert enkelt tilfælde var nødt til at lovgive her i Folketinget for overtagelse af visse sagsområder, for så var der et mere rationelt grundlag for at gå i gang med forhandlinger om en overtagelseslov.

Det er faktisk nøjagtig den samme overtagelseslov, vi i dag skal vedtage her ved tredjebehandlingen, som var på bordet i den tid, jeg og hr. Høgni Hoydal havde ansvaret for det færøske landsstyre, så derfor burde hr. Høgni Hoy-

dal absolut kunne gå ind for dette lovforslag, fordi alternativet ville være, at vi fik 20-30 overtagelseslove til behandling her i Folketinget. Dette lovforslag gør det nu muligt for os hjemme på Færøerne – og kun hjemme på Færøerne – at tage beslutning om hvornår og hvordan, i det omfang man kan få et politisk flertal på Færøerne for at overtage disse sager og selv betale omkostningerne.

Hr. Høgni Hoydal er gået tilbage til udgangspunktet, før forhandlingerne sluttede i 2000, og er gået tilbage til forslaget om, at vi skal overtage suveræniteten lige nu med det samme på alle områder og etablere Færøerne som et selvstændigt land. Men jeg tror, vi ville få visse problemer på Færøerne, for det ville i første omgang indebære, at vi skulle overtage alle sagsområder på én gang. Det ville betyde, at bloktilskuddet på 623 mio. kr. skulle finansieres hjemme på Færøerne, og at udgifterne på de områder, som vi ikke har overtaget, dvs. politi, retsvæsen, kirke og enkelte andre, små områder, skulle betales fra dag et, og det er netop det, som er problemet.

Vi havde varslet en folkeafstemning på Færøerne om den proces, men jeg aflyste folkeafstemningen, netop fordi jeg vidste, at der ville komme gang i en skrækkampagne på Færøerne om den økonomiske konsekvens af at gøre det fra den ene dag til den anden. Derfor er den eneste praktiske måde at gøre det på, at vi på Færøerne overtager område for område, betaler det selv og sørger for, at vi får de nødvendige tilpasninger af den økonomiske sektor, så vi kan gå ud til den færøske befolkning uden at opstille dette skræksscenario med pengene. Alle ved jo, hvor vanskeligt det er, hvis man siger, at nu skal velfærden beskæres fra den ene dag til den anden med de konsekvenser, som ligger i det.

Derfor synes jeg virkelig, at det helt naturligt måtte være sådan, at man på Færøerne var enige om denne proces. Det er man desværre ikke blevet, og det er jeg meget ked af, for hr. Høgni Hoydal og Tjódveldisflokkurin ville på dette tidspunkt have mulighed for at få konsensus om en proces på Færøerne, som ville give os mulighed for at komme frem til det punkt, hvor der kun var den ydre skal tilbage, og man ved en folkeafstemning kunne afgøre, om Færøerne skulle være en suveræn stat eller have en anden ordening. Det ville være et ideelt grundlag for en folkeafstemning på Færøerne om at bestemme sin egen fremtid, men hr. Høgni Hoydal har altså valgt noget andet.

Kl. 10.15